मख्याते प्रमुभेदे समरः पाठानरस् । स्त्रियां जाति-लात् ङीष ।

आह्न वि प्रश्राममाकाभेरे शतदध्येतरि व। "तामेतां भाहन नय ज्यावते" ताक्का शार्शश्र "तामेतां परिवर्त्ति भी विद्युक्तम् भाष्ट्रविषाखाध्यायिन छपामते" भारा

साज्ञ (मं)का प्रदेशिक भक्त के स्वार्थ का प्राप्ति शहरः। जन्तुभेदे भक्त कियां डिग्रा

भाव ४० वावयति चिन्तयति पदार्थोत् चु सू-सूच्। मा-शोकौ नानापदार्धिकनके १पिछते। भावस्ति ज्ञाप-, यति इद्रमतम् ग्-चिष्-चष् । २ इद्मतावस्यावेदवे मानस्विचारे केदबरवादी अभिचारिभावे। श्रायाः दिभावे मेदि॰ मन्मावे छा । साध्यक्षे विद्वक्षे वा अक्रियाखरे धातोरले । अरागे ध्यावमे च .इस्सायां विशेषास् दललानि च बनरः ध्विभृतौ । कर्तरि च । १॰ बालानि शबुधे १२ लाली करचे कड़ा १९भीरविते १५ वाधनवभेदे निका॰ । १६ योनी १७ छपदेशे धर्षिः । संवारे भवगद्धार्थे च | क्यो धर्म १८वन्यादितः तन्वादि हादशभावे तष्क्रव्हे १८०१ ए॰ तदानवन इष्ट्रम्। २ स्त्रीयां यीवनकाले सम्बन्धनाष्टाविश्वसास्त्रारानार्गतेऽ-क्षुणे प्रथमानकार ! अवा बीवने बक्तवासाखानधा-विश्वतिषंध्यदाः। धनुद्वाराज्ञान् भावश्वविज्ञास्त्रयो-उक्ताः । तम भावः "निविकारात्राके चित्रे भावः प्रवस्वितिया"। अन्यतः प्रस्तिनिवितारे सन्ति छड्-बुद्रवाली विकारी भार:। यथा "व एव खरिमः कावः श्व एव मनगानिषः ! वैवेयनवता विन्तु मनोऽन्यदिव द्यार्ते बा॰द॰ । भावस्त्र सन्तवान्तरं अथा "गरोरे-व्दिश्वकास्य विकाशायां विभावकाः । माना विभाव-स्तिताधितहस्य देरिताः प्रराखे नाडप्रधास्ते च इबोरत रतिभाववी:। श्रमानार्थतसा चाल इसमेक्येन मक्तत"। २१य इंग्यां द्वादम्विधचेटानेदे तदानयनं मलं

च व्यो न व्यक्त व्या

"यवनचोपनेयच ने अपाचिः प्रकायनम् । गसनं गममेका च सभावां वहनिक्षा । चामसमें भीजनच्
च्यास्यसा च बाँद्यस्य । निकृत प्रभावां भावाक् दाट्येते प्रकीतिताः । भावाभवनक्रमो यवा 'वहायी विदाते केटलोन तं परिपृश्वेह् । एनट्येन संपूर्व कर्या तह नियोक्तयेह । जानद्यक्त अपा कम्समेबीसाल स्टा

षं येन बदर्भव्यया । सर्वं पहाणां जन्मन जलम । तद्यचा। "विधासान बतीयानि वैन्त्र भगदेवतं पुळा योच्यायमः सर्वी लन्मभान्यकंतः प्रभात् । स्वत्योराजिः । यदा मेमे यहसदा १एकपूरितयहसंख्वाहुः । यदा इमे पक्तदा रहिपूरितो पह्रषंखाद्वः बार्थः। जाया-स्तमा तक्कालक इसिको बसान सितपापप इथां नि-ष्ट्राध्यमभावयोः फब्स् ⁴'निष्ट्रायाञ्च यदा पायो जायास्वाने गुभं बहेत्। यदि पापः गुभैद हो नागुभैय बदाचन । यदि वा यह गेड़ी खाच्यने यदि नेचितः । तदा नारीयनं तछ नायो भवति निचितस् । ग्रुभा-स्मेर्यदा दृष्टः ग्रुमपद्मसम्बितः । नारी च स्नि-यते तस्य मयना च निशेषतः । सृतस्थाने स्थितः पाणी निहायां चयनेऽपि वा। तदां शुभं भवेत्तस्य नाम कार्या विचारचा। तक्तस्थाने सन्दर्भ वा निकीचे वा बदा भवेत्। अपत्यस्य तदा नाशी कायते नाम संगवः। ग्रुभणको बदा तल करो वा यदि वैचितः। तदा तवनापसाया नायो भवति निचितम् । ऋत्युखाने क्लितः षाषी निद्रायां शयनेऽवि वा । तदात्रनोऽपस्त्यः साहाजतोऽपरतोऽपि वा । गुभयको बदा तम स-ल स्वानेऽपि संस्थितः। तदा च सरचंतस्य सत्त्व-खाने विशेषतः। पाषपा हैर्यदा हटः शुभी वा शन-वीचितः। तदा तस्य गिरन्के दो स्निना परिकी सितः। यवं क्रमेश्व बोह्यां एएभावे सुबुद्धिना । बतावत-निचारेच जायते च गुभाग्रभन् । आतिर्वित्व च स-वेषु परिचारः सती मया। शयनादिकभावेष चातव्य-कोपहेदतः । एकाद्ये वा द्यमाववे वा धनाववे वा सदि वा विजन्ते। पापेन युक्ती न गुमप्रहचे तथापि विदिं सङ्ती वटनि । यङ्भेदेन दशाभेदे फलं यया